

GNR. 42 RÅNA

Gården Råna ligger i den trangeste delen av Grunnfjorden, hvor bratte fjellsider utgjør hovedbestanddelen av terrenget. Grensene er trukket mot Losvik i nord, mot høyfjellet og allmenningen i øst, mot Grunnfjord i sør og mot fjorden i vest. Gården gikk fram til midten av 1800-tallet også under navnet Lillevik, et som har en enkel geografisk forklaring. Bakgrunnen for navnet Råna er derimot noe vanskeligere å bestemme. I følge O. Ryghs "Norske gårdsnavn" kommer navnet trolig av fjellkammen i overkant av gården, men det kan samtidig ha sammenheng med ordet runi (hruni), altså nedstyrtning eller jord-/fjellskred.¹ Denne tolkningen av navnet kan også forsvares ved å se på gårdens bonitet, som viser at jorda i stor grad består av skred- og elveavleiringer. Selve materialet består av varierte kornstørrelser med ulik sortering og innslag av organisk jord. Boniteten er derfor middels til meget høy.

Råna i våre dager. Foto: Isak K. Hassel

Råna i de eldste tider

Råna er en av de yngste finnyrdningene i Tysfjord, og ble til tross for den sene rydningen betraktet som en del av finneodelssystemet. Før gården ble ryddet har den trolig blitt brukt til sommerbeite for reinnomader. Dette gjelder spesielt fjellplatået som ligger i overkant av gården.

RÅNA

Gnr. 42 Bnr. 1
med 2,58 mark i skyld
Matr.nr. 125, lnr. 208
med 4 ort 2 skilling i skyld
Gl. 18 mrk.

Gårdshistorie for Råna

De samiske gårdene i Tysfjord sto fram til siste del av 1700-tallet i en særstilling i forhold til den norrøne bondebebyggelsen. Matrikkelen av 1667 kan her sees på som et statlig forsøk på å innskrenke finneodelen i fjorden. Så skulle ikke bli tilfelle. I stedet skulle antallet finnyrdninger øke mellom 1667 og neste matrikulering i 1723. En av nyrdningene var Råna, som trolig ble ryddet omkring år 1700. Vi har ikke mange kilder som belyser den tidligste perioden i gårdens historie, men Ekstraskattforordningen av 21. februar 1711 forteller at gården ble bebodd av Reier Ellefsen (Ellephsen), som var registrert som finn eller same. Dette året ble gården skattlagt for 12 skilling. Reier drev fremdeles gården i 1715, da han ble pålagt en ekstraskatt på 2 skilling gjennom en dagskattforordning.

Under siste år av Den store nordiske krig i Norge, sto Erick Simonsen [Erich Simmenssen] oppført som bruker av gården. 26. april 1718 ble Erick avkrevd 1 ort gjennom en dagskattforordning for å bidra til kong Fredrik IVs slunkne krigskasse. Dette viser at krigshandlingene, som i seg selv foregikk langt fra Tysfjords grenser, likevel hadde stor økonomisk innvirkning på hverdagslivet i fjorden.

Råna blir matrikulert

I 1723 ble *Råna*, eller *Lillevik*, ført inn i kongens matrikkel for første gang. Av "herligheter" ble det opplyst at gården hadde fyringsved og noe tømmer, men ellers var beretningen trist lesning. Til tross for at gården hadde fine solforhold ble gården ansett for å være av liten verdi, og matrikuleringskommisjonen stadfestet at det ikke var mulig å så noe her. Høyavlingen ble likevel satt til 7 lass, og

dyreholdet ble anslått til å være 3 kyr og 12 sauer. Gården ble derfor fortsatt skyldsatt til 12 skilling. I tillegg til takseringene ble det også stadfestet at gården var en finnydning med tilhørende rettigheter. Dette systemet ble regulert av samene selv, noe som blant annet innebar at gården kunne videreføres til andre samiske brukere uten at det måtte påvises noe slektskap eller familietilhørighet. Dette ser vi senere i Råna ved at Lars Andersen overtok gårdsdriften etter Erick Simonsen. Lars giftet seg i 1728 Aarshild Erichsdatter, og samme tok de over driften av gården i Råna. Paret fikk i 1730 sønnen Guldbrand og i 1737 sønnen Anders. På grunn av et tynt kildegrunnlag vet vi ikke så mye mer om livet i Råna under Lars og Aarshild.

Neste generasjons brukere i Råna ble Guldbrand Larsen og Anders Larsen. Guldbrand blir i 1801 oppført som bygselsmann på gården. Etter først å ha vært gift med Eli Jacobsdatter, som trolig døde i barsel-seng i 1765, giftet Guldbrand seg med Solvie Ericisdatter f. 1753. Sammen fikk de datteren Berit f. 4. april 1786 og sønnen Paul f. 28. mars 1788. Gården blir tatt med i Jordavgiftmatrikkelen for 1802. Her blir Guldbrand oppført som bruker. Siden matrikuleringen i 1723 må det ha skjedd store framskritt på driftssiden, for matrikkelen gir oss et heller positivt inntrykk av gården. Blant annet blir fedriften ansett for å være skjønn, og åkerlandet og brenseltilgangen var tålelig bra. Skattegrunnlaget for gården ble derfor satt til maksimalt å være 37 riksdaler og 48 skilling.

Tunge år i Råna 1780-1810

For Guldbrand og familien skulle tilværelsen i Råna vise seg å bli tøff. En hendelse som skulle prege familien var straffesaken mot Karen Olsdatter i årene 1783 til 1785. Karen var i likhet med Guldbrand og familien av samisk ett, men født på nabogården Grunnfjord. Foreldrene hennes døde av sykdom da hun var bare 1

½ år. Guldbrand og familien overtok derfor fosteransvaret for Karen. Hun ble 10. juni 1883 innstevnet til tinget i Barøya for å svare for anklager om tyveri og brannstiftelse i Gresvik, på den andre siden av fjorden. Guldbrand Larsen ble også innstevnet som vitne, men hans vitneforklaring kunne ikke bøte for lagrettsmennes bevisførsel. På grunn av omfattende saksgang ble det ikke avsagt noen dom før to år senere. 7. juni 1785 ble dommen lest opp for Karen Olsdatter, som selv ikke kan ha forstått så mye av hva som ble sagt da hun ikke snakket norsk. Karen ble til slutt straffet med grundig pisking og deretter satt til å arbeide i tukthuset i Trondheim på livstid. Etter dette vet vi ikke noe mer om Karens videre liv.

Ut fra rettssaken kan vi hente ut et interessant aspekt på hverdagslivet i Grunnfjorden. Selv om Guldbrand Larsen visste at Karen hadde var 1 ½ år gammel da hun kom til ham som fosterbarn, kunne han ikke redegjøre for hvor lang tid det var gått siden den gang. Heller ikke Karen Olsdatter kunne fastslå hvor gammel hun var. Vi kan nok slå fast at tidsbegrepet her var svært annerledes enn det vi finner i vårt moderniserte samfunn i dag. Det sirkulære forholdet til årstidene og naturen spilte en langt større rolle enn vår tids lineære forståelse av tiden. Den var noe som kom, ikke noe som hadde vært.

Etter rettssaken fortsatte de tunge årene for Guldbrand, Solvie og resten av familien. I en alder av 14 år ble sønnen Paul den første til å gå bort da han døde i november 1802. Bare tre år senere, i mai 1805, rant også sanden i timeglasset ut for Solvie, som døde i en alder av 52 år. For gjenlevende Guldbrand og datteren Berit skulle det ikke gå så mye bedre. Året etter, i mai 1806, omkom de to under seilas sammen med Paul Paulsen fra Hulløy, Joen Ericsen fra Klubbvik og Ane Ericisdatter fra Indre Kjær. Likene deres ble aldri funnet.

Ny bygselsmann

Som tidligere nevnt bodde det flere familier i Råna i årene rundt århundreskiftet. Selv om Guldbrand Larsen hadde bygslet jorden alene bodde det to husmannsfamilier her. Den første familien besto av Guldbrands bror Anders Larsen og kona hans Caren Hansdatter f. ca 1841. I folketellingen for 1801 ble Anders oppført som same og jordløs husmann som levde av fiskeri. Den andre husmannsfamilien besto av Lars Ericson f. 1863, kona Inger Paulsdatter f. 1772 og døtrene Caren f. 1795 og Berit f. 1796. Også Lars ble registrert som same og jordløs husmann som levde av fiskeri. Fram til århundreskiftet bodde det dermed én leilendingsfamilie og to strandsitterfamilier i Råna.

Forhandlingsprotokollen i henhold til loven av 17. august 1818 gir en beskrivelse av Råna. Etter at Guldbrand Larsen omkom på sjøen i 1806 hadde Anders Olsen tatt over bygselen. Nedtegnelsen viser også at gården enten hadde gjennomgått en betraktelig forandring siden matrikuleringen i 1723, eller så var befaringen gjennomført på et mer nøyaktig vis. Fra å ha blitt ansett for å være uegnet for å så noe som helst i 1723, ble jordsmonnet i 1818 ansett for å være god og forenelig med kornavling. Anders Olsen var da også ansvarlig for å så 1 tønne bygg i året. Jorda ga 4 fold i avkastning. I tillegg til korndyrking hold Anders 4 kyr, 2 kalver og 20 sauer. Ettersom utmarksbeitet var godt, og skogen ga nok ved både til brensel og salg, ble gården gitt proporsjonstallet 6. Hvis vi ser på gårdene i nærheten, så ser vi at dette eksempelvis var samme tall som for nabogården Grunnfjord. Den viktigste informasjonen fra forhandlingsprotokollen er likevel statusen på eiersiden. Med denne nedtegnelsen fra 17. august 1818 får vi stadfestet at Råna var ansett for å være "staten tilhørende". Finneodeltiden var dermed ubønhørlig over.

Råna får en selveier

23. juli 1851 fikk Råna sin første selveier da Peder Nilsen Haavig f. 1827, mottok kongeskjøte på gården. For dette betalte familien 154 spesidaler og 60 skilling. Selv om gården var kommet over i private hender, ble bruksformen videreført fra de foregående leilendingene. Med dette menes det at Peder og familien drev gården selv, men hadde opp til tre strandsitterfamilier boende på eiendommen.

I 1865 gir folketellingen oss et godt innblikk i situasjonen i Råna. Peder Nilsen og kona Grete Johansdatter f. 1833, bodde da på gården sammen med de tre pleiebarna Hansine Møller f. 1860, Emilie Olsdatter f. 1851 og Benoni Kristensen f. 1852. Hos seg hadde familien også tjenestepiken Øllegaard Jacobsdatter f. 1829. Opplysningene rundt gårdsdriften forteller oss at Peder og familien har forbedret gårdens produksjonsmuligheter betraktelig. Noe av det mest iøynefallende er at gården holdt både én hest og én gris, dyr som vi ikke finner på de karrigste finnerydningene. Der andre gårder i fjorden kunne fø 2-4 kyr klarte Peder og Grete å fø hele 8 kyr og 16 sauer. I tillegg til en beskjeden kornproduksjon ble det hele satt 5 tønner poteter.

Ut fra folketellingen dette året kan vi se at det i 1865 bodde tre husmenn i Råna. Dette var husstander som ikke hadde annet å livnære seg av enn fiske i fjorden. Den første av disse var Per Johnsen f. 1837. Hos seg hadde han boende Gunild Nilsdatter og hennes sønn Nikolai Pedersen, som begge hadde utvandret til Tysfjord fra Sverige. Husmann nummer to var Jonas Johansen f. ca 1835, som var gift med Anne B. Kristensdatter, f. 1837. Paret hadde to barn sammen, Johan f. 1863 og Mathilde f. 1864. I tillegg bodde Nils Eriksen hos dem som losjerende fisker. Den siste husmannsfamilien bestod av Anders Olsen f. 1832 og hans kone Maren Jacobsdatter f. 1828. Folketellingen viser at det Peder Nilsen hadde et betraktelig antall mennesker boende på gården sin, noe som kan forklare hvorfor den ellers så

beskjedne familien kunne holde så mange husdyr som det ble gjort.

Tiåret etter finner vi at Peder Nilsen fremdeles er selveier i Råna. Peder og Grethe Maries fikk datteren Joakime Ovidia Margerthe den 19. mars 1868, men hun døde allerede i september samme år. I 1875 kan vi derfor se at det barnløse paret prøvde å kompensere dette med å ha mange barn og unge i tjeneste og pleie hos seg. I alt finner vi seks barn og unge dette året; Benoni Kristensen f. 1852, Jensine Olsdatter f. 1851, Kristian Edvard Nilsen f. 1859, Hansine Mathilde Møller f. 1860, Kristen Larsen f. 1867 og Peroline Jonasdatter f. 1871. Benoni Kristensen skulle senere bli en av brukerne av bnr. 1 på nabogården Grunnfjord. Siden forrige folketelling ti år tidligere, kan vi se at husdyrholdet i Råna var blitt noe redusert. Peder og Grethe Marie satt fremdeles igjen med én hest, men de 8 kyrne var nå blitt til 5. Antallet sauer var også redusert, fra 16 til 10. Det ser i tillegg ut til at bruksformen hadde endret seg noe. Med en utsæd på 7 tønner poteter, noe som dekket langt mer enn eget behov, har familien trolig dyrket poteter for salg. Vi ser også at Peder og Grethe Marie, som ikke var av samisk slekt, likevel holdt reinsdyr på gården. Det er trolig dette reinsdyrholdet vi i dag kan finne spor etter oppe på fjellet over Rånadalen, hvor ei større gresslette viser spor etter et reingjerde.

Mens det i 1865 hadde vært tre strandsittere under bnr. 1, finner vi i 1875 at husmennene har utviklet strandtomtene sine til rydninger og husmannsplasser. Vi finner blant annet at Anders Olsen og Maren Jacobsdatter, som i 1865 kun levde av fiske, i 1875 hadde ryddet seg nok jord nok til å fø 2 kyr og 8 sauer. I tillegg hadde de ryddet en potetåker. I løpet av de siste ti årene hadde husmannsfamilien også forbedret boligstandarden. I tillegg til å huse barn og pleiebarn, hadde de nå også rom til Jacob Karolus Arntsen f. 1852, som levde av fiske, og som oppholdt seg hos familien som innerst.

Den andre husmannsfamilien under Peder Nilsens gård bestod av Peder Jacob Johnsen f. ca. 1835, og kona Siri Andersdatter f. ca. 1835. Peder blir i 1875 oppført å være rydningsmann og fisker. Familien kom med andre ord ikke til dekket bord, men måtte rydde husmannsplassen selv. For å spe på fjordfisket holdt Peder og Siri 3 sauer og satte ½ tønne poteter. Hos seg hadde paret pleiesønnen Laurits Larsen f. 1864, som senere skulle bli eier og bruker av bnr. 2 Garvarneset på nabogården Grunnfjord. Fra de to rydningsplassene finner vi i dag blant annet rester etter ei betydelig båtstø og en jordkjeller.

1900-tallet

20. oktober 1899 overdro Peder Nilsen skjøtet på Råna til Nils Nilsen f. 1849, for 3200,- kroner. Med dette var en 46 år lang epoke med Peder og Grete som eiere over. Den nye eieren Nils var vokst opp i Haukøy, mens kona Rebekka Olsdatter f. 1855, var vokst opp i Ofoten. Familien hadde åtte barn; Nils f. 1881, Alette f. 1882, Ida f. 1883, Nora f. 1885, Sandra f. 1890, Ragnvald f. 1893, Sigurd f. 1894 og Selma f. 1896. I tillegg til inntektene fra husmannsplassene livnærte familien seg gjennom det tradisjonelle fiskerbondehusholdet, med husdyr, korn, poteter og fiske som de viktigste grunnpilarene. For far og sønn Nils Nilsen sto fisket i særstilling. Spesielt var sesongfiskeriet i Lofoten viktig, et fiske de deltok i sammen med slektningene i Haukøy.

I årene etter århundreskiftet bosatte Nikolai Eriksen f. 1875, seg på den uskyldsatte delen av Råna som heter Sommerset. Vi vet blant annet fra 1902 at han pantsatte husene sine på eiendommen for 300 kr. Nikolai giftet seg med Laura Konstanse Hansen 28. desember 1919. Det er naturlig å anta at en av årsakene til bryllupet var at Laura var gravid, for bare fire måneder senere, 6. april 1920 kom Pernille Elida til verden. Familien fikk senere barna Hans Nikolai f. 1922, Haldis Karoline f. 1924, Ingvald Marinius Markus

f. 1925 og Einar Olav Konrad f. 1936. 15. august 1917 solgte Nikolai Eriksen deler av Rånasommerset til K. M. Johansen på Kjøpsnes for 350,- kr. Eiendommen var da fremdeles umatrikulert. Gårdparten ble først eget bruksnummer i 19. oktober 1928, da bnr. 4 ble utskilt med 0,73 mark i skyld. Bruket fikk navnet Solbakk.

De siste husmenn

Også etter Peder Nilsens tid fortsatte det å bo husmenn i Råna. Under Nils og Rebekka finner vi i 1900 to husmannsplasser. Den ene ble drevet av Jens Andreas Ingemann Jakobsen f. 1865, og kona Wilhelmine Wilhelmsen f. 1864, som begge var oppvokst på Tørnes. Gårdsdriften baserte seg hovedsakelig på litt husdyrhold og fiske. Familien bestod av Jens og Wilhelmine samt de tre døtrene Anna Marie f. 1887, Elise f. 188 og Johanna Berntine f. 1890. Familien skaffet også tak over hodet til fostersønnen Wilhelm Sigurdsen f. 1897, fiskeren Eilert Jakobsen f. 1867 og Elen f. 1828, og Maren Jakobsdatter f. 1827.

På den andre husmannsplassen bodde Erik Arnesen f. 1841. han var gift med Petronelle Nilsdatter f. 1843. Sammen hadde de barna Nikolai f. 1876, Martin f. 1880 og Mathilde f. 1884. Som den andre husmannsfamilien i Råna var det kombinasjonen av et enkelt jordbruk og fiske som sørget for mat på bordet.

Jens Jakobsen og Erik Arnesen skulle bli den siste generasjonen med husmenn i Råna. Overgangen til 1900-tallet markerte slutten på husmannsvesenet i Grunnfjorden. Fra 1900-1950 ser vi i stedet at gårdene ble oppdelt, og at tidligere husmenn i stedet kjøpte seg en mindre parsell. Økonomien i jordbruket ble likevel ikke noe bedre.

Råna deles

16. september 1902 ble bnr. 1 Råna, med opprinnelig skyld 2,58 mark, delt i to. Det nye bnr. 2 Garvares ble utskilt med en skyld på 0,16 mark, og med Thomas Aanesen som eier. Åtte år senere skulle bnr

1 på nytt deles opp. 14. mai 1910 ble bnr. 3 Bakkejord skilt ut med 0,24 mark i skyld. Selv om gårdparten ble skilt ut i 1910, var det først 27. juni 1911 at Jens Petersen overtok skjøtet på bnr 3 fra Nils Nilsen. For dette måtte Jens betale 500,- kr og et årlig kår på 75,- kr. Bruken av slike kontrakter var utbredt i Tysfjord. Om kjøperen ikke kunne gjøre opp for seg i ett avdrag, fikk man i mange tilfeller lov av selgeren til å betale ned summen i faste rater. Kåret kunne i tillegg til penger for eksempel også inneholde forsørgeransvar for en slektning, eller fôr og husdyrhold.

Neste runde i oppdelingen av Råna kom i 1928, da bnr. 4-6 ble skilt ut. Bakgrunnen for oppdelingene var at Nils Johan Nilsen hadde gått bort 27. desember året før. Sønnene Sigurd Nilsen og Nils Andreas Nilsen sto nå klare til å overta driften i Råna, mens broren deres Ragnvald siden 1917 var eier av en umatrikulert del av eiendommen. Hans eiendom ble skilt ut som bnr. 4 Solbakk, 19. oktober 1928. Samme dato ble bnr. 5 Nergård, med 0,72 mark i skyld, og bnr. 6 Austre Sommerset, med 0,27 mark utskilt fra bnr. 1. Med dette ble brødrene Sigurd, Ragnvald og Nils Andreas brukere på henholdsvis bnr. 1 og 3 og 4.

Nyere tid

Etter utskiftingen i 1928 bodde Sigurd Nilsen på bnr. 1 sammen med familien sin. Han hadde alt i 1915 giftet seg med Karen Birgitte Olsen f. 1897, og fått de tre barna Andreas f. 1917, Solbjørg Marie f. 1919 og Roald Nils Johan f. 1924. Da Sigurd og Karen tok over skjøtet for bnr. 1 var allerede sønnene gått bort. Solbjørg giftet seg senere med Adolf Svendsen.

Matrikkelen for 1950 forteller oss at Sigurd Nilsen fremdeles var eier av bnr. 1. Dette var han fram til sin død 24. januar 1959. I 1965 overtok Åge Amundsen fra Kjøpsvik skjøtet på bnr. 1 Råna. I 2009 er det fremdeles han som blir oppgitt å være gårdens eier.

GARVARNES

Gnr. 42 Bnr 2
med 0,16 mark i skyld

Garvarnes ble utskilt fra bnr. 1 Råna, 16. september 1902. Gården ble drevet av Thomas Aanesen, som var gift med Elen Andersdatter. De to hadde barna John, Inga, Peder og Knut Tomassen. Thomas drev Garvarnes fram til Andre Verdenskrig, da gården 24. februar 1943 ble beslaglagt av politimesteren i Narvik. Etter Krigen kom gården tilbake i familiens hender, men da med sønnen John Tomassen som bruker. I 1950 ble bnr. 7 Lillejord skilt ut fra bnr. 2. Dette er en mindre eiendom, med 0,03 mark i skyld, som John Tomassen i 2009 fremdeles står oppført som eier av. Den resterende delen av Garvarnes ble i 1996 over-dratt til Hildur Thomassen og Anna Eriksen, begge bosatt på Drag.

*Garvarnes i våre dager.
Foto: Isak K. Hassel*

BAKKEJORD

Gnr. 42 Bnr. 3
med 0,24 mark i skyld

Bakkejord ble eget bnr. 14. mai 1910, med ny eier i Jens Petersen fra 27. juni 1911. Jens eide og drev gården sammen med sin kone Mette Sofie Nilsen. I løpet av perioden i Råna skulle familien få hele åtte barn; Petra Karine f. 1906, Normann Reidar Olai f. 1908, Hjalmar Marcelius f. 1910, Sandrup Emil f. 1912, Pernille

Kristine f. 1913, Håge Andreas f. 1916, Jens Andreas f. 1919, Roald f. 1922 og Norah Johanna f. 1924. At det var tungt å fø en så stor familie på det lille gårdsbruket ble tydelig i 1933, da gården 15. september ble solgt på tvangsauksjon til Tysfjord sparebank for 700,- kr. Den nye eieren var Asbjørn Davidsen, som overtok skjøtet etter en auksjon 16. mai 1934. For dette måtte han betale 1550,- kr, over det dobbelte av det banken hadde betalt Jens Petersen for skjøtet. Asbjørn Davidsen drev gården fram til 13. juni 1942, da Jens Pettersens sønn, Håge Jensen overtok som eier av bnr. 3 Bakkejord. For skjøtet måtte han betale 1800,- kr. I 1951 ble Håge gift med Bjørg Haldis Kristine Kristiansen. Sammen fikk de barna Jan Martin f. 1951, Turid Herbjørg f. 1953, Mette Sofie f. 1956 og Bjørn Magne f. 1959. Håge og Bjørg eide gården fram til 1989, da den yngste sønnen Bjørn Magne Jensen overtok skjøtet. Det er han som i dag står oppført som eier av bnr. 3 Bakkejord.

SOLBAKK

Gnr. 42 Bnr. 4
med skyld 0,73 mark

Solbakk ble utskilt fra bnr. 19. oktober 1928. Eier var Ragnvald Nilsen, som hadde eid en umatrikulert del av Råna siden 6. januar 1917. Den gangen hadde han samtidig overtatt ½ del av nauset, ½ del av fjøset og låven, ½ del av sommerfjøset og ½ del av møllen. For dette hadde Ragnvald til sammen betalt 600,- kr. Ragnvald Nilsen satt som eier av gårdparten fram til 14. februar 1949 da han solgte denne til nevøen Sigvart Nilsen for 10.690,- kr. Eiendommen ble i 1989 overtatt av Bjørn Magne Jensen, som samtidig ble eier av bnr. 3 Bakkejord. Han sitter i 2009 fremdeles som eier av gården.

NERGÅRD

Gnr. 42 Bnr. 5
med skyld 0,72 mark

Nergård ble skilt ut fra bnr. 1 Råna 19. oktober 1928, og ble eid og drevet av Nils Andreas Nilsen fram til hans død i 1953. I 1966 ble eiendommen "Holm-stua" skilt ut som bnr. 8, med 0,01 mark i skyld. Jorun Bang og Vanja Skogvoll har vært eiere av Nergård siden henholdsvis 1987 og 1992.

AUSTRE SOMMERSET

Gnr. 42 Bnr. 6
med 0,27 mark i skyld

Gårdparten Austre Sommerset ble skilt ut fra bnr. 1 Råna, 19. oktober 1928. Gården ble da eid og drevet av Asmund Johansen. I matrikkelen for 1950 finner vi at Asmund fremdeles var oppført som eier. I 1997 tok Elfrida Johansen over skjøtet på gården.

Raana sett fra Grunnfjorden.
Foto: Isak K. Hassel

SLEKTSHISTORIE FOR

RÅNA (GNR. 42)

Av Finn Rønnebu

1. Lars Andersen g. 1728 m. Aarsille Erichsdtr (Leiknes)

1. Gulbrand ca. 1730 (3) 2. Anders 1737
(Tørnes 20)

*Trolig er det flere barn her som vi ikke
kjenner identiteten til*

2. Siur Harrelson ca. 1716 – (Sildvåg 4) g. a) 1739 m. Lucia Eriksdtr - 1743

g. b) 1743 m. Berit Polsdtr

3. Gulbrand Larsen ca. 1730 – mai 1806 * (1) g. a) ca. 1760 m. Elie Jacobsdtr

1. et dødfødt barn i 1760 2. Jacob 23/4
1762 3. en dødfødt jente i 1765

g. b) m. Solvie/Sølvie Eriksdtr 1753 – mai
1805 (Hulløya 2B)

1. Berit 4/4 1786 - mai 1806 * 2. Paul 28/3
1788 - nov. 1802

** Far og datter omkom på sjøen våren
1806 sammen med Paul Paulsen Hulløy,
Joen Ericson Klubbvik og Ane Eriksdtr
Indre Kjær, ingen ble funnet.*

5. Lars Erichsen 1765 - (Råna 6) g. m. Inger Paulsdtr ca. 1772 –

1. Caren ca. 1795 2. Berit ca. 1796

6. Peter Ericson ca. 1757 - (oppgis å være fra *Gressvika*) g. 1798 m. **Ane Gullicsdtr** ca. 1771 - oct 1804 (oppgis å være fra *Fagernes*)

1. Malena ca.1800 2. Berit 12/4 1800 3. Guren 8/5 1804

Familien på Råna i 1804 da Guren blir født. De er i Grunnfjord ved FT 1801 og i Mannfjorden ved Berits fødsel.

7. Erich Andersen ca.1780 - 1/4 1858 g. 20/10 1822 m. *enke* **Ane Erlandsdtr** ca. 1779 – 3/2 1860 (*Helland 13 + Indre Kjær 7*)

1. Niels Andreas 24/6 1823

8. Ole Jacobsen ca. 1796 - g.12/10 1828 m. **Pernille Andersdtr** 27/1 1806 - 8/10 1858 (*Indre Kjær 7*)

1. Oline 1830 – 10/10 1899 2. Anders Ingebrekt ca. 1832 (**12**) 3. Johanna 27/2 1833 (*Storå 20 + Straumsnes 12*)

9. Peder Nilsen ca. 1827/28 - (Gravens pr.gjeld) g. m. **Grete Marie Johansdtr** 9/6 1836 – (*Kjøpsvik/Kjøpsnes 32*)

1. Joakime Ovidia Margerthe 19/3 1868 – 15/9 1868

12. Anders Olsen ca. 1832 (8) g. 4/10 1863 m. **Maren Jacobsdtr** 21/7 1828 – 15/7 1902 (*Tørnes 25*)

13. Nils Johan Nilsen 1849 – 27/12 1927 g. 10/6 1881 m. (*Haukøy 14*) g.m.

Rebekka Olsdtr 1855 - 1931 (Ofoten, far: Ole Kristensen)

1. Nils Andreas 12/7 1881 (**16**) 2. Mette Sofie (Alette) 1882 (**17**) 3. Ida Karoline 15/9 1883 (*Almenningen 1*) 4. Nora Johanna 13/1 1885 (*Kjøpsvik 63*) 5. Ole Johan 21/6 1886 – 16/7 1887 6. Olufine Johanna 21/8 1887 – dså 7. Sandra Amalie 14/10 1890 – 24/12 1911 8. Ragnvald Pareli 31/7 1892 (**19**) 9. Sigurd Emil 20/5 1894 (**20**) 10. Selma Marie 18/1 1896 (*Storå 43*)

14. Jens Andreas Ingemann Jacobsen 1865 – 16/10 1951 (*Tørnes 46*) g. 28/12 1886 m. **Wilhelmine Wilhelmsdtr** 1864 – 28/8 1952 (*Tørnes 30*)

1. Anna Marie 3/2 1886 (*Haukøy 36*) 2. Jacob Pareli 20/7 1888 – dså 2. Elise Amalie 1/5 1890 (*Haukøy 52B*) 3. Johanna Bertine 20/2 1892

16. Nils Andreas Nilsen 1881 – 13/1 1953 (13) g. 15/5 1903 m. **Benedikte Marie Henriksen** 1884 – 24/1 1958 (*Tørnes 48*)

1. Betsy Henriette 25/6 1903 (*Storå 50*) 2. Nora 12/8 1905 (*Kjøpsvik 161*) 3. Rebekka 13/5 1908 4. Sigvart Andreas 28/3 1912 (**24**) 5. Borghild Nilsine 18/6 1914 (*Storå 55*) 6. Henry 10/4 1918 7. Hjørdis Agnethe 10/7 1921

Hjørdis fikk datteren Else Mary 23/5 1943, far: Rolf Lucassen (1924) fra Losvik Hun fikk sønnen Odd Johnny 30/3 1946, far: Olaf Sivertsen (1925), Honningsvåg.

17. Jens Andreas Pettersen 1877 – 3/11 1949 (*Kjøpsvik* 47) g. 18/6 1906 m. **Mette Sofie Nilsen** 1882 - 1932 (13)

1. Petra Karine 24/9 1906 2. Normann Reidar Olai 20/3 1908 3. Hjalmar Marcelius 20/4 1910 * (*Drag* 71) 4. Sandrup Emil 9/3 1912 5. Pernille Kristine 24/8 1913 6. Håge Andreas 20/10 1916 (25) 6. Jens Andreas 20/1 1919 - 15/1 1938 7. Roald 31/3 1922 8. Norah Johanna 17/3 1924

Hjalmar ble i 1935 far til datteren Rose Mary, mor: Margit Nilsen (19)

18. Kristian Johan Paulsen 1874 – (trolig Svolveær) g. m. **Mathilde Kristine Eriksdtr** 1884 – (*Tørnes* 38)

1. Einar Andreas 2/7 1910

Fam på Rånasommarset i 1910. Familien senere til Svolveær.

19. Ragnvald Pareli Nilsen 1892 – (13) g. 15/6 1911 m. **Jacobine Sandra Judithe Enoksen** 1888 – (*Grunnvoll* 23)

1. Emmy Jacobine Elisabeth 24/7 1911 2. Nils Reidar 25/3 1913 (22) 2. Margit Helmine Marie 5/2 1915 3. Johanne Sandra Jensine 9/4 1917 – 19/3 1947 4. Reidun Magnhild Alfrida 3/11 1921 (*Tjårnes* 31) 5. Henry Nikolai 1/9 1925 (23) 6. Olaf Johan 23/9 1927 7. Enok Jakob 15/3 1930 8. Solveig Hansine Marie 22/4 1933

Margit fikk datteren Rose Mary 26/5 1935, far: Hjalmar Pettersen (17). Reidun Magnhild fikk sønnen Jan Georg 2/3 1945

20. Sigurd Nilsen 1894 – 24/1 1959 (13) g. 11/10 1915 m. **Karen Birgitte Olsen** 1897 – (Evenes, far: Andreas Olsen)

1. Andreas 9/8 1917 – 5/8 1918 2. Solbjørg Marie 20/7 1919 3. Roald Nils Johan 25/2 1924 - dså

Solbjørg giftet seg i 1947 med Adolf Svendsen (1919) fra Oslo

21. Nikolai Eriksen 1875 – 18/4 1941 (*Tørnes* 38) g. 28/12 1919 m. **Laura Konstane Hansen** 1893 – (*Helland* 49)

1. Pernille Elida 6/4 1920 (*Drag* 84) 2. Hans Nikolai 24/4 1922 - dså 3. Haldis Karoline 23/1 1924 * (*Losvik* 31) 4. Ingvald Marinius Markus 9/12 1925 – 1930 Einar Olav Konrad 16/7 1936

I Losvik i 1924 og senere. Haldis fikk datteren Nordis Elvida 3/8 1942, far Birger Langmo (Drag 35B).

22. Nils Nilsen 1913 – (19) g. 16/1 1937 m. **Olea Sofie Bang** 1904 – (*Losvik* 24B)

23. Henry Nilsen 1925 – (19) g. 19/6 1948 m. **Hedvig Sofie Sivertsen** 28/12 1929 – 25/9 1992 (Kjelvik i Finnmark, far: Berner Sivertsen.)

1. Gutt 30/8 1948

24. Sigvart Nilsen 1912 – 18/3 1977 (16) g. 7/12 1946 m. **Erna Sivertsen** 20/5 1920 – 2/10 1986 (Kjelvik i Finnmark, far: Berner Sivertsen og Jenny Sivertsen)

1. Åshild Annie Rebekka 17/9 1946 – 7/5 1949 2. Jorun Stenfrid 12/2 1949

(Kjøpsvik 452) 3. Åshild Annie Rebekka
1/7 1952 (Kjøpsvik 409)

Åshild Annie fikk datteren Vanja Nina
Benedikte Skogvoll 9/1 1972, far: Trygve
Nilsen (Steigen)

25. Håge Andreas Jensen 1916 – 4/7
1989 (17) g. 1951 m. **Björg Haldis**
Kristine Kristiansen 5/7 1923 - Vågan

1. Jan Martin 29/8 1951 2. Turid Herbjørg
9/9 1953 3. Mette Sofie 10/8 1956 4.
Bjørn Magne 6/7 1959

*Kjerrvika i 1956. Turid fikk sønnen Frank
Harry 28/1 1972, far: Oddbjørn Jørgensen
(1947), Røst. Mette Sofie fikk datteren Ann
Monika 31/5 1975, far: Agur Julian
Hansen (1945), R*

SLUTTNOTER:

¹ Rygh, Oluf (1905): Norske Gaardnavne –
Nordlands Amt.